

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3T/44/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010566
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1118010566.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci obžalovaného T. L., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2019 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

T. L. H. R. Á. Č. narodený XX.XX.XXXX v X., trvale bytom O. XXX/XX, X., s adresou na doručovanie: W. XX, X., XX. Poschodie, dvere č. 113 na meno Z. N., nezamestnaný,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 29.12.2017 v čase o 17:11 hodine v Bratislave na Obchodnej ulici 13 v priestore podniku Classic Moment, bez použitia násilia odcudzil z peňaženky, ktorú mal poškodený T. B. vo vrecku vetrovky prevesenej na operadle stoličky, na ktorej sedel, hotovosť 145 Eur, a to tým spôsobom, že po príchode do predmetného podniku si obvinený sadol na stoličku k vedľajšiemu stolu od poškodeného, tomu sedel chrbtom a následne mu ľavou rukou vybral z vrecka vetrovky peňaženku, z tejto vybral predmetnú hotovosť a následne peňaženku vrátil späť do vrecka vetrovky poškodeného, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 145,-Eur,

pričom tohto konania sa obvinený dopustil napriek tomu, že dňa 12.06.2017 sa v predajni IKEA v Bratislave na Ivánskej ceste dopustil drobnej krádeže podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená sankcia vo forme blokovej pokuty, číslo bloku 11075801, právoplatnej 12.06.2017, vo výške 30,-Eur,

pričom tohto konania sa obvinený dopustil napriek tomu, že dňa 16.03.2016 bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.03.2016, spisovej značky 8T/38/2015, právoplatným dňa 09.04.2016, odsúdený za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a čin spáchal napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona,

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 37 písmeno m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obvinenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému T. B., nar. XX.XX.XXXX P. O., bytom H., P. H. K. XX-X, O., škodu v sume 145,-Eur (stoštyridsaťpäť euro).

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd Bratislava I bola dňa 10.08.2018 doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.08.2018, č. k. 4 Pv 82/18/1101-16 na obvineného T. L., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd na podklade podanej obžaloby (po vydaní trestného rozkazu a podanom odpore voči nemu zo strany obvineného) nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré sa obžalovaný T. neustanovil a svoju neprítomnosť nijakým spôsobom neospravedlnil, hoci mu termín hlavného pojednávania bol riadne a včas oznámený, v dôsledku čoho súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok upravených v § 252 odsek 2 Trestného poriadku (obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný - termín pojednávania mu bol riadne a včas oznámený, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní a obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania a súčasne obžalovaný bol na možnosť konania v jeho neprítomnosti, ako aj na možnosť čítania zápisníc o výsluchu svedkov aj bez jeho súhlasu upozornený pri jeho výsluchu ako zatknutého v štádiu konania po podaní obžaloby). Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie oboznámením obsahu zápisnice o výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní (využil svoje právo a odmietol vypovedať), prečítaním zápisníc o výsluchu svedka - poškodeného T. B. a svedka O. I. postupom podľa § 263 odsek 2 Trestného poriadku, prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to zápisnice o vydaní veci, opisu kamerového záznamu, údajov zo systému REGOB + fotografia, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 8T/38/2015, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 30.08.2013, sp. zn. 0T/215/2013, výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, bloku na pokutu nezaplatenú na mieste, účtu spoločnosti IKEA Bratislava, s.r.o., odpovedí na lustráciu v REGOB, v ZVJS, v GP a v STA, odpisu registra trestov obžalovaného, ako aj prehratím obrazového záznamu - kamerového záznamu vydaného orgánom činným v trestnom konaní zo strany Cofé Classic Mment postupom podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku.

Všetky vo veci vykonané dôkazy súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Obžalovaný T. L. v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať.

Napriek tomu je obžalovaný T. L. jednoznačne usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka O. I., výpoveďou svedka - poškodeného T. B., kamerovým záznamom a ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Z výpovede svedka O. I. - príslušníka Policajného zboru - je totiž zrejmé, že po prezretí kamerového záznamu, ktorý zachytáva spáchanie skutku a osobu páchatel'a, opoznal v páchatel'ovi osobu obžalovaného T. L., s ktorým sa už v minulosti viac krát stretol v rámci svojej služobnej činnosti. Svedok taktiež presne popísal spôsob spáchania skutku.

Z obrazového (kamerového) záznamu je pritom skutočne možné zistiť, že obžalovaný si po príchode do podniku Cofé Classic Moment v Bratislave na Obchodnej ulici č. 13, sadol za poškodeného T. B., následne sa ľavou rukou načialhol do bundy poškodeného, odkiaľ ľavou rukou vybral peňaženku tmavej farby, manipuloval s ňou a vzápätí z peňaženky vybral finančné prostriedky pozostávajúce z viacerých bankoviek. Následne peňaženku už bez uvedených bankoviek ľavou rukou vložil späť do bundy poškodeného, pričom odcudzené peniaze si vložil do ľavého vrecka.

V súvislosti s uvedeným obrazovým záznamom je pritom potrebné zdôrazniť, že ide o obrazový záznam vysokej kvality so značným rozlíšením, ktorý ani v najmenšej miere nepripúšťa pochybnosti o spáchaní skutku a osobe páchatel'a, ktorého vyššie menovaný svedok bezpečne opoznal. V spise sa pritom nachádzajú aj fotografie osoby obžalovaného, na základe ktorých je ho taktiež možné stotožniť s osobou páchatel'a zachyteného na danom obrazovom zázname.

V súvislosti s takto preukázanými skutočnosťami možno už iba podporne poukázať na výpoveď svedka - poškodeného T. B., ktorý uviedol, že v inkriminovaný deň prišiel spolu s kamarátom a jeho dcérou do predmetného podniku asi okolo 17:00 hodiny, objednali si palacinky a rozprávali sa, pričom asi po 20 minútach po tom, čo došla priateľka poškodeného, tento chcel zaplatiť, ale zistil, že nemá žiadne peniaze. Spolu mu bola odcudzená hotovosť v sume 145,-Eur.

Z listinných dôkazov, konkrétne z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 8T/38/2015 a z bloku na pokutu nezaplatenú na mieste č. 11075801 zo dňa 12.06.2017, vyplýva taktiež tá skutočnosť, že obžalovaný bol za obdobný čin - drobná krádež - v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a súčasne bol za taký /rovnaký/ čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Na základe uvedeného mal súd vinu obžalovaného jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností za preukázanú, nakoľko skutkové okolnosti popísané v skutkovej vete obžaloby jednoznačne zodpovedajú vykonaným dôkazom, z ktorých je tiež zrejmé, že sa skutku dopustil práve obžalovaný T. L..

Zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, pričom pokiaľ ide o zavinenie, súd mal u obžalovaného za preukázané úmyselné zavinenie vo forme priameho úmyslu (§ 15 písmeno a/ Trestného zákona), čo je zrejmé z už samotného popisu skutku podopretého vykonanými dôkazmi a z nich vyplývajúcimi vyššie uvedenými skutočnosťami.

Vzhľadom na to, že v danej trestnej veci sa jedná o prečin, súd sa zaoberal aj materiálnou stránkou trestného činu v podobe materiálneho korektívu vyjadreného v § 10 odsek 2 Trestného zákona, a to z hľadiska všetkých do úvahy prichádzajúcich kritérií (hodnotených v celku) v tomto ustanovení obsiahnutých. V tomto smere spôsob vykonania činu, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (zistiteľné z popisu skutku a z vykonaných dôkazov), následok spôsobený trestným činom v podobe vzniku škody v sume 145,-Eur, miera zavinenia (priamy úmysel bez toho, aby sa zavinenie z hľadiska jeho miery delilo medzi viaceré osoby) a pohnútko obžalovaného (ziskuchtivosť) v nijakom smere neodôvodňuje záver, že by posudzovaný skutok nebol prečinom pre absenciu požadovaného konkrétneho stupňa závažnosti.

Pokiaľ ide o určenie druhu a výmery trestu, súd vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ako aj zo všetkých relevantných zásad pre ukladanie trestu, upravených okrem iného aj v § 34 odsek 4 Trestného zákona.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť upravenú v § 36 Trestného zákona, naopak u obžalovaného prihládol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona spočívajúcu v prechádzajúcom odsúdení obžalovaného za trestné činy, v dôsledku čoho sa pri aplikácii § 38 odsek

4 Trestného zákona zvyšuje u obžalovaného dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu. Z pôvodnej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky upravenej v § 212 odsek 3 Trestného zákona tak trestná sadzba upravená zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu predstavuje rozpätie 1 rok a 4 mesiace až 3 roky.

Pri stanovení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu (vyznačujúci sa zjavnou bezočivosťou, v rámci ktorej obžalovaný využil rozhovor poškodeného s ďalšou osobou, pričom jeho čin bol zameraný na osobu, ktorá je cudzím štátnym príslušníkom) a jeho následok v podobe spôsobenej škody, zavinenie vo forme priameho úmyslu, zisťnú pohnútku a už zmienenú priťažujúcu okolnosť.

Čo sa týka osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosti jeho nápravy súd poznamenáva, že obžalovaný má od roku 2009 v registri trestov až 11 záznamov o predchádzajúcich odsúdeniach pre rôznorodú trestnú činnosť (predovšetkým majetkovú - trestné činy krádeže, ale aj drogovú trestnú činnosť a inú, pričom v štyroch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, čo však nemá vplyv na posudzovanie osoby páchatela - obžalovaného, nakoľko fikciu neodsúdenia nemožno stotožňovať s fikciou nespáchania trestného činu). Obžalovanému pritom boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. S poukazom na uvedené je zrejmé, že na obžalovaného doposiaľ nemali žiaden účinok nielen výchovné tresty, ale ani tresty odňatia slobody bez podmieneného odkladu. V prípade obžalovaného preto súd považoval za potrebné vo zvýšenej miere prihliadať na represívnu funkciu trestu pri rešpektovaní zásady jednoty prevencie a represie.

Osoba obžalovaného a jeho postoj k trestnej činnosti (absencia priznania) teda nedáva žiadnu záruku, že sa opätovne trestnej činnosti dopúšťať nebude, na základe čoho je potrebné mať na zreteli aj ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany obžalovaného T. L.. Tým je sledovaná ďalšia funkcia trestu, ktorá tak spočíva práve v ochrane spoločnosti pred páchatelom trestného činu.

Sumarizujúc uvedené možno uzavrieť, že značne opovážlivý spôsob spáchania činu, jeho následok, predchádzajúce odsúdenia ako priťažujúca okolnosť, zavinenie, pohnútku a najmä osoba obžalovaného odôvodňujú uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace, teda na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Takýto nepodmienečný trest odňatia slobody (a v uvedenej výmere) považuje súd za adekvátny vo vzťahu k závažnosti spáchaného prečinu, reflektujúci doterajšiu kriminálnu minulosť obžalovaného a jeho osobu. Možnosť nápravy obžalovaného uložením trestu odňatia slobody v nižšej výmere nebude zaručená a v takom prípade by ani nebol dosiahnutý účel trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.